

[Statsministeren]

dige og klare; det kan vi være fælles om. På den anden side tror jeg også, vi skal være så realistiske at erkende, at der i mange tilfælde, ikke mindst i sager om ekspropriation, på trods af bestræbelserne for at gøre lovteksten tydelig uundgåeligt vil foreligge sager, hvor lovgivningsmagten må henholde sig til, at tvivlen afklares af domstolene. Det er klart, at sagerne helst skal finde en afgørelse hurtigt, og vi kan måske være enige om, at der har hvilet et kolossalt arbejdspress på vore domstole i de sidste år. Det kan give os anledning til mange overvejelser. Jeg finder også, at det er beklageligt, at en sag som denne skal versere for domstolene i adskillige år. Her skylder vi nok retssikkerheden at gøre vort bedste for, at domstolene stilles i en sådan situation, at retsafgørelserne kommer hurtigere.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 747

2) Til *socialministeren* af:

Lone Dybkjær (RV):

»Finder ministeren ikke, at det er imod lovens hensigt, at der i forbindelse med håndhævelsen af karensdagen anlægges forskellige kriterier på virksomhedens funktionsgrupper?«

Skriftlig begrundelse

Et rundspørge blandt nogle virksomheder viser, at administrationen af karensdagen bliver vidt forskellig mellem virksomhedens medarbejdere. I en række tilfælde vil man således gennemføre den praksis, at virksomhedens cheffunktionærer ikke vil få en karensdag, mens de øvrige funktionærer selv vil skulle betale for den første sygedag.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg kan bekræfte, at det klart er imod hensigten med denne lovgivning, såfremt der på en virksomhed ved håndhævelsen af karensdagen anlægges forskellige kriterier medarbejdergrupperne imellem. Jeg vil gerne understrege, at lovgivningen om karensdagen omfatter alle lønmodtagergrupper, og jeg må stærkt opfordre private virksomheder til, at

loven også i praksis administreres således, at alle lønmodtagere bliver omfattet.

I forbindelse med den megen debat, der i øvrigt har været om karensdagen, vil jeg gerne komme med et par supplerende bemærkninger. Der har i debatten været rejst tvivl om, hvorvidt man ude på de private virksomheder vil efterleve karensdagsbestemmelsen. Jeg har fra Dansk Arbejdsgiverforening fået oplyst, at man gennem mange samtaler med medlemmer af foreningen har fået et klart indtryk af, at det er den helt almindelige regel, at karensdagsbestemmelsen vil blive efterlevet. At enkelte virksomheder som oplyst i dagspressen har undtaget enkelte medarbejdere fra bestemmelsen, hører efter det oplyste til sjældenhederne.

Den omstændighed, at der blev skabt mulighed for, at arbejdsgivere og lønmodtagere aftaler, at karensdagen afvikles med en feriedag, har bidraget til en større forståelse i de private virksomheder.

Endelig skal jeg også minde om, at hensigten med denne lovgivning er at opnå besparelser på de offentlige budgetter. Ved gennemførelsen af karensdagsbestemmelsen forudsatte vi, at bestemmelsen ville medføre en besparelse af en vis størrelse for de private arbejdsgivere. Dette provener på forhånd overført til en offentlig besparelse, idet der samtidig er indført dels en forlængelse af arbejdsgiverperioden i forbindelse med sygedagpengene fra 5 til 13 uger, dels en forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til arbejdsløshedsforsikringen. Disse foranstaltninger skulle modsvare den besparelse, karensdagen giver virksomhederne. Den enkelte virksomhed kommer således til at bidrage til den offentlige besparelse, uanset om karensdagen håndhæves på virksomheden.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne takke for svaret. Når jeg har stillet spørgsmålet, er det, fordi et rundspørge blandt nogle virksomheder havde vist, at man ville gøre forskel på de forskellige lønmodtagere, de forskellige funktionærer, således at de højerelønnede funktionærer ville blive undtaget.

Det fandt jeg dels stred imod lovens hensigt – og det har jeg nu fået bekræftet at det gør – dels var forargeligt. Det er ikke mindst virksomhedslederne, der har påpeget nødven-